

Ganadora Redacción Carla López Souto.
Ceip Pedro Barrié de la Maza, Sada.

O legado da avoa

NOTABA a auga percorrendolle as meixelas e esvándolle polas costas. O anaco da ducha era o seu momento favorito do día, neses minutos o mundo esbaleirase ao seu redor, xa non existía nada máis e podía concentrarse completamente nos seus pensamentos e nos seus propios soños. Sós, ela e máis a auga, ninguén máis. Máis a única cousa do mundo mellor que o intre da ducha era pasar o verán na casa dos seus avós en Lugo. E o irónico é que iso era o único no que pensaba. Bueno, niso e na Noiteboa, pero iso é cousa doutra historia.

Ao día seguinte, entrando en Lugo, Antía miraba abraida pola ventaniña a inmensa muralla que a transportaba a outras épocas. Os avós esperaban na porta cos brazos abertos e un gran sorriso repleto de fermosas enrugas, esas que só che causa a ledicia de reencontrarte cos teus. Baixou do coche e fundiuse nunha aperta co seu avó, mentres a súa irmá pequena intentaba rodear cos seus curtos brazos á súa avoa, Carme.

Tras os primeiros días saboreando unha deliciosa rutina de verán, decidiuse a comezar cos bosquexos de debuxo do concurso 2023 Muralla de Lugo. Levaba toda a súa vida esforzándose, pero nunca lograra gañar así que este ano tiña que conseguilo. Era unha especie de reto persoal e nun par de meses cumpría os doce anos. Alí estaba buscando a inspiración co lapis na man, a mirada fixa na muralla e uns cascos que reproducían 'Terra' das Tanxugueiras —convertérase na súa canción en galego favorita—. Sentía que por ben que debuxase necesitaba unha idea orixinal. Un destes días sentouse na herba, disposta a atopar inspiración, como aoi-

taba facer. Mais mentres miraba a muralla esperanzada viu que das súas grises pedras saía unha especie de... trasnó? Soltou o lapis case sen darse conta e comezou a correr cara a esa misteriosa criatura que escorregaba polo muro.

Era moí baixiño, tiña un goso nariz e un gorro puntiagudo dun verde escuro que combinaba coas follas que levaba cosidas a modo de roupa. Tiña aspecto de novo, pero Antía non soubo calcular a súa idade exacta. Seguiu durante uns cantos minutos, que lle pareceron horas, ata chegar a un lugar descoñecido. Sentiu medo. So vía pedras ata que, de súpeto, apareceu diante dos seus ollos un lugar máxico. Era unha especie de bosque pero moí colorido e cheo de trasnos saltando.

—Qué está pasando? Onde estou?, preguntou Antía, que comezaba a estar un chisco nerviosa á par que abraida. Non deixaba de mirar ao seu redor, era increíble.

—Antía, déixate contaxiar polas risas que te rodean. Poucas persoas teñen a oportunidade de visitar este lugar. Nós somos os trasnos da muralla e aínda que poída soar irónico o noso non é facer trasnadas, contestou mirándoa aos ollos.

Antía intentou relaxarse e amodiño a ledicia se apoderou dela. Pero aínda había moitas cousas que non comprendía: como aquel trasnó sabía o seu nome? Entón el dixo:

—Son un trasnó moí ocupado e teño asuntos que atender. Só tes que prometerme que lle darás esta mensaxe á túa avoa. Dille que chegou o momento, debe contarche xa o segredo.

E deu por rematada a conversación.

—Chispas! Acompaña a Antía ao exterior, berrou ao lonxe.

Chispas era unha trasníña que levaba flores entrelazadas en dúas longas trenzas loiras. Achegouse á nena e guiouna ata o exterior da muralla. Antía tratando de asimilar todo o sucedido decidiu esperar ata despois do xantar para realizar o seu cometido. Cando rematou co seu relato, Carme díxolle:

—Miña ruliña, debo contarche unha historia. Fai dous mil anos, un home chamado Augusto ordenou construír unha inmensa

muralla para protexer un bosque cheo de trasnos. A importancia destes trasnos estaba en que, co seu alento, emanaban substancias capaces de facer do mundo un lugar mellor. Por aquel entón, Augusto quería conservalo para manter a paz cos seus inimigos e o Imperio a salvo. Mais os anos pasaron, os tempos cambiaron e o alento dos trasnos foise adaptando para ser útil ós problemas dos nosos días.

Polo que teño sabido, a día de

hoxe, ten un papel fundamental no quencemento global. Co tempo, os humanos foron levantando a cidade que agora coñecemos como Lugo e os trasnos que habitaban o bosque foron sendo destruídos. Mais eles foron quen de manter o seu bosque sagrado nun lugar segredo que ninguén imaxinaría: o interior da mesma muralla de Lugo. Porén, non podían lograrlo sós e elixiron a cinco afortunados de todo Lugo que lles axudarían dende fóra a que todo funcionase e a manter o seu mundo en segredo. Cando un deles non puidera seguir, pasaríalle o relevo aos seus descendentes e así sempre seríamos cinco gardiáns.

—Seremos?, interrompeu Antía, que levaba un anaco abraida polo relato da súa avoa.

—Pequechiña, eu son unha deles e ti serás a seguinte. Aínda falta tempo para iso mais aos trasnos gústalles ser precavidos e querían que o soubes xa, por iso se deixaron ver ante ti, rematou a avoa dándolle un bico que lle soubo a moitas cousas: agarimo, ilusión, responsabilidade e sobre todo, confianza.

Os anos pasaron rapidamente e Antía dábase a súa primeira ducha na residencia de enfermería de Lugo, onde acababa de mudarse. Mentres a auga lle revolvia os rizos, lembraba o mes pasado, o máis triste da súa vida, o da despedida da súa avoa. Levaba tempo enferma e chegara o momento de dicir adeus.

Elas nunca necesitaran moito para entenderse, bastáballes cos seus ollos intensos e as miradas que o dicían todo se sabías escoltalas. E elas sabían.

Antía forzou un sorriso, pois quería que a última enrugada da súa avoa non fora de tristura senón de felicidade.

A partir de agora a súa vida ía ser completamente distinta. Agora era unha gardiá e o futuro do planeta estaba, en certo modo, nas súas mans.

DIBUJO

1º premio Jimena Domínguez García Vista Alegre Burela

Finalista Javier Bustabad Cristo Rey A Coruña

Finalista Ainhara Natascha Henriquez Salesianos Lugo

Finalista Laura López Areán Eloísa L Rivadulla Chantada

Finalista Esther Gómez López Colegio Fingoi Lugo

Finalista Noah Belo Novo Rosalía de Castro Vigo

Colegio Fingoi

REDACCIÓN

1º premio Carla López Souto Pedro Barrié de la Maza

Finalista Gabriella Bellas Leal Antonio Insua Bermúdez

Finalista Lara Romo Leivas Vista Alegre Burela

Finalista Jimena Domínguez García Vista Alegre Burela

Finalista Jorge Melo Reigosa Vista Alegre Burela

Finalista Adela Claudia Alba Gaponova Castrelo de Miño

Colegio Santiago Apóstol de Narón

Ganadora Dibujo Jimena Domínguez García Ceip Vista Alegre de Burela

WEBINARIO

Repercusións do cambio climático na seguridade e a saúde no traballo

FALAREMOS DE:

- Estrés térmico
- A radiación UV
- A contaminación atmosférica
- Os accidentes industriais graves
- Os fenómenos meteorolóxicos extremos
- O aumento das enfermidades transmitidas por vectores
- Maior exposición a produtos agroquímicos

CON:

Jaime Villaverde Hevia, Director Técnico PRL Nacional Ibersys

29/04

De 10 a 12 h.

Inscripción:

www.cel.es

Gabinete Técnico de Seguridade e Saúde Laboral
Confederación de Empresarios de Lugo (CEL)